

Muuttoliike 2019

Pääkaupunkiseudun kokonaisnettomuutto suurin ainakin 50 vuoteen

Korjattu 14.5.2020. Taulukkoa on korjattu. Korjattu kohta on merkitty punaisella.

Tilastokeskuksen mukaan pääkaupunkiseudun kuntien yhteenlaskettu kokonaisnettomuutto oli 13 867 henkilöä vuonna 2019. Määrä on suurin ainakin 50 vuoteen. Kokonaisnettomuutto sisältää muuttovoiton muualta Suomesta ja ulkomailta. Pääkaupunkiseudun kokonaisnettomuutosta vieraskielisten osuus oli 71 prosenttia

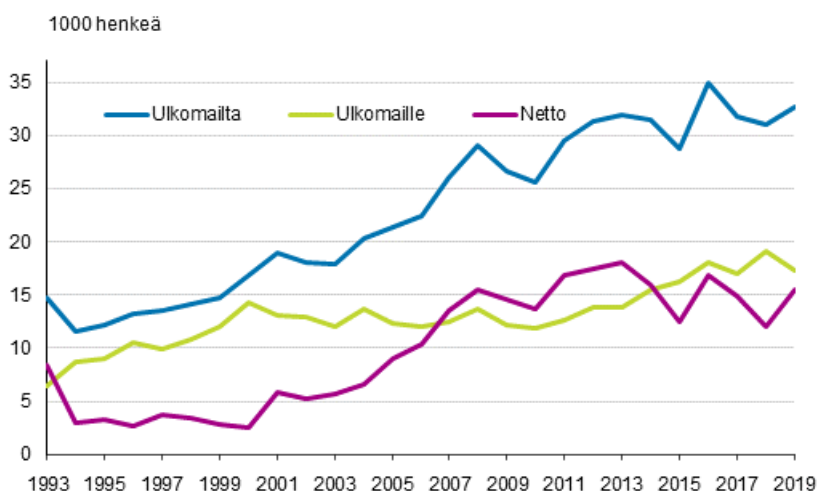
Pääkaupunkiseudun kuntien kokonaisnettomuutto 1972–2019

Suomi sai muuttovoittoa ulkomailta edellisvuotta enemmän

Suomen muuttovoitto ulkomailta kasvoi vuonna 2019 noin kolmanneksen edellisvuoteen verrattuna. Muuttovoitto nousi 15 495 henkeen edeltävän vuoden 11 965 hengestä. Syynä muuttovoiton nousuun oli maahanmuuton kasvu ja maastamuuton väheneminen. Suomeen muutti ulkomailta 32 758 henkeä vuonna 2019, ja Suomen maastamuutto ulkomaille oli 17 263 henkeä.

Suomen ja ulkomaiden välinen muuttoliike 1993–2019

Ulkomailta Suomeen muuttaneiden määrä kasvoi 1 652 henkeä. Maahanmuuttajista oli ulkomaan kansalaisia 24 178, 74 prosenttia, vuonna 2019. Suomen maastamuutto ulkomaille väheni 1 878 henkeä eli 10 prosenttia edellisvuodesta. Maastamuuttajista 58 prosenttia, 10 036 henkilöä, oli Suomen kansalaisia. Ulkomaan kansalaisista Suomi sai muuttovoittoa 16 951 henkeä, mutta oman maan kansalaisista tuli 1 456 hengen muuttotappio.

Maahanmuuton voitto EU:n ulkopuolelta muuttaneista

Suomen saama muuttovoitto koostui lähes täysin EU:n ulkopuolelta tulleista muuttajista vuonna 2019. Maahanmuutto muista kuin EU-maista kasvoi reilulla 2 000:lla edellisvuodesta, kun taas muutto EU-maista pysyi lähes samalla tasolla. Maahanmuuton netto EU:n ulkopuolisesta muutosta kasvoi 14 289:ään edeltävän vuoden 12 733:sta.

Maahanmuuton voitto oli suurin Venäjän kansalaisista, 1 787 muuttajaa, ja toiseksi suurin Irakin kansalaisista, 1 182 muuttajaa. Intian kansalaisista Suomi sai kolmanneksi eniten muuttovoittoa, 1 078 muuttajaa.

Uudenmaan maakunnan muuttovoitto suurin 20 vuoteen

Kuntien välisessä muuttoliikkeessä Uudenmaan maakunta sai muualta Suomesta muuttovoittoa 8 114 henkilöä. Määrä on suurin vuoden 1999 jälkeen. Vieraskielinen väestö keskittyy Suomessa Uudellemaalle, sillä Uudenmaan muualta Suomesta saamasta muuttovoitosta lähes puolet oli vieraskielistä väestöä.

Uudenmaan lisäksi vain Pirkanmaa (1 872 henkilöä) ja Varsinais-Suomi (887 henkilöä) saivat muuttovoittoa muualta Suomesta.

Vantaa ja Espoo keräsivät suurimmat muuttovoitot

Kuntien välisessä muuttoliikkeessä suurimman muuttovoiton saivat Vantaa (3 033 henkilöä) ja Espoo (2 535 henkilöä). Vantaan muuttovoitosta kaksi kolmasosaa ja Espoon muuttovoitosta puolet oli vieraskielistä väestöä.

Manner-Suomen kunnista suhteellisesti eniten muuttovoittoa saivat Sipoo, Kempele ja Kauniainen. Vain noin joka kuudes kunta sai muuttovoittoa Suomen sisällä tehdyistä muutoista.

Neljän maakunnan muuttotappio yli tuhat henkilöä

Maakunnista Kymenlaakso, Etelä-Savo, Satakunta ja Pohjanmaa menettivät yli tuhat henkilöä muuttotappiona muualle Suomeen. Suhteellisesti tarkastellen muuttotappio oli suurin Etelä-Savon ja Kymenlaakson maakunnissa.

Kouvola, Mikkeli ja Kotka menettivät eniten

Kuntien välisessä muuttoliikkeessä Kouvolan (639 henkilöä) ja Mikkelin (610 henkilöä) muuttotappiot olivat määrällisesti suurimmat. Kotkan muuttotappio oli 546 henkilöä.

Suhteellisesti tarkastellen muuttotappio oli suurin Punkalaitumen, Honkajoen ja Uuraisten kunnissa.

Maakunnille muuttovoittoa maahanmuutosta

Kansainvälisessä muuttoliikkeessä kaikki maakunnat saivat muuttovoittoa. Sen huomioon ottaminen vähentää maassamuutossa muuttotappiollisten maakuntien määrää jonkin verran. Nettomaahanmuuton ja nettomaassamuuton summa oli tappiollinen 11 maakunnassa. Manner-Suomessa maakunnan nettomaahanmuutto oli suhteellisesti suurin Pohjanmaalla ja pienin Kanta-Hämeessä.

Maan sisäinen liikkuvuus ja ulkomainen muuttoliike 2005–2019 (Taulukkoa on korjattu 14.5.2020.)

Vuosi	Kuntien välinen muutto	Kunnan sisäinen muutto	Maahanmuutto	Maastamuutto	Nettosiirtolaisuus
2005	267 892	624 077	21 355	12 369	8 986
2006	265 412	600 154	22 451	12 107	10 344
2007	272 245	596 025	26 029	12 443	13 586
2008	262 379	567 694	29 114	13 657	15 457
2009	257 544	577 719	26 699	12 151	14 548
2010	264 312	575 373	25 636	11 905	13 731
2011	274 825	600 852	29 481	12 660	16 821
2012	274 587	595 226	31 278	13 845	17 433
2013	265 792	578 012	31 941	13 893	18 048
2014	267 754	571 820	31 507	15 486	16 021
2015	280 210	613 535	28 746	16 305	12 441
2016	282 207	590 880	34 905	18 082	16 823
2017	287 775	592 115	31 797	16 973	14 824
2018	288 425	595 656	31 106	19 141	11 965
2019	286 700	596 171	32 758	17 263	15 495

Aikasarjan aluejako 1.1.2020

Sisällys

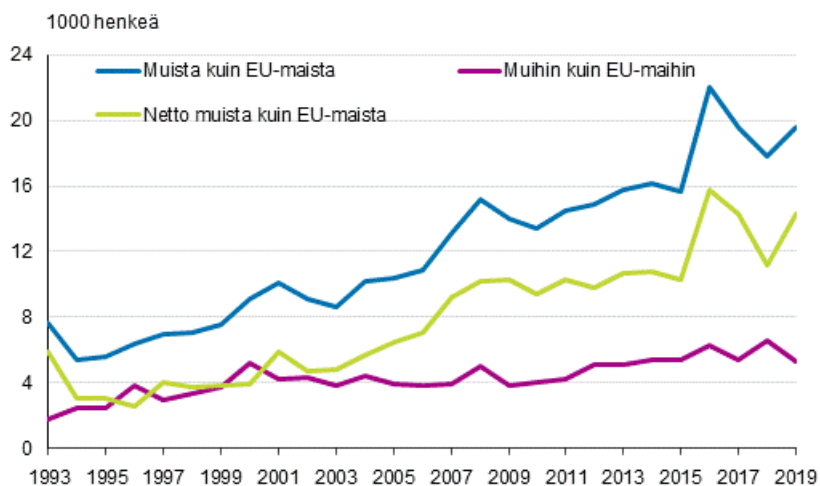
Kuviot

Liitekuviot

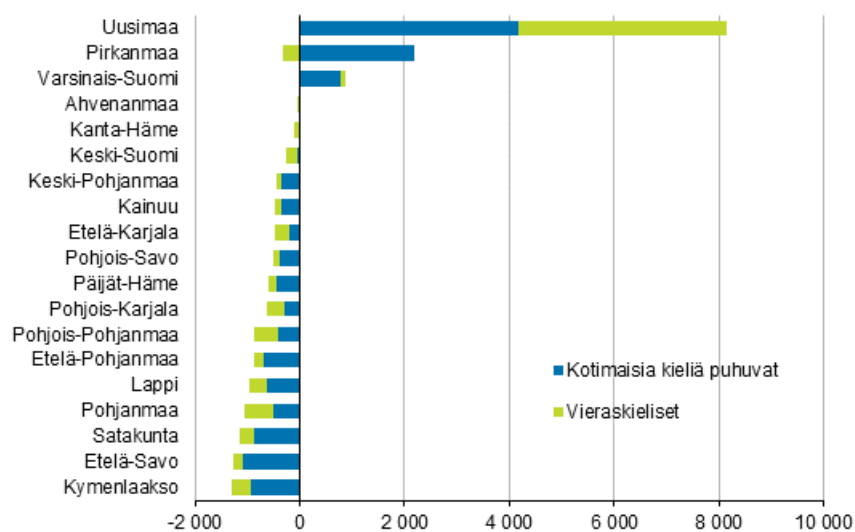
Liitekuvio 1. Suomen ja EU:n ulkopuolisten maiden välinen muuttoliike 1993–2019.....	5
Liitekuvio 2. Kuntien välisen muuton nettomuutto kielen mukaan maakunnittain 2019.....	5
Liitekuvio 3. Väkiluvun lisäys, syntyneiden enemmitys ja nettomaahanmuutto 1973–2019.....	6
Laatuseloste, muuttoliike 2019.....	7

Liitekuviot

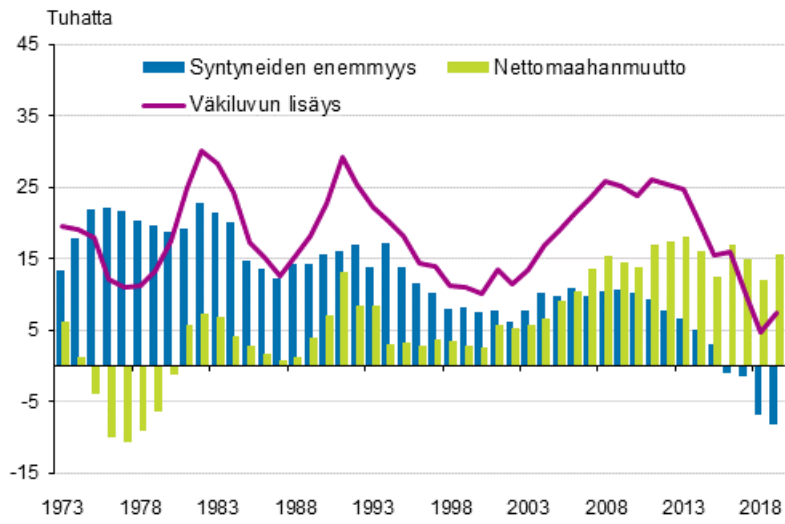
Liitekuvio 1. Suomen ja EU:n ulkopuolisten maiden välinen muuttoliike 1993–2019

Liitekuvio 2. Kuntien välisen muuton nettomuutto kielen mukaan maakunnittain 2019

Liitekuvio 3. Väkiluvun lisäys, syntyneiden enemmitys ja nettomaahanmuutto 1973–2019

Laatuseloste, muuttoliike 2019

1. Tilastotietojen relevanssi

Suomen väestötalasto perustuu Digi- ja väestötietoviraston (ent. Väestörekisterikeskus) ylläpitämän väestötietojärjestelmän tietoihin. Paikalliset väestörekisteriviranomaiset antavat väestötietojärjestelmään jatkuvasti tietoja maassa asuvan väestön keskuudessa tapahtuvista väestönmuutoksista. Vuodesta 1971 lähtien Tilastokeskus on saanut väestötiedot Väestörekisterikeskuksesta.

Suomen viimeinen henkikirjoitus tehtiin 1.1.1989. Väestötietojärjestelmään tallennettavat tiedot määrittelee laki väestötietojärjestelmästä ja Digi- ja väestötietoviraston varmennepalveluista (21.8.2009/661). Päätyneen vuoden väestönmuutosilmoituksia on odotettuseuraavan tammikuun viimeiseen päivään (laki väestötietolain 18 §:n muuttamisesta 24.11.1995).

Tilastokeskuksen tehtävänä on laatia yhteiskuntaoloja koskevia tilastoja (Laki tilastokeskuksesta 24.1.1992/48). Näihin kuuluvat myös väestötilastot. Tilastokeskuksen työjärjestys määrittää Henkilötilastot väestötilastojen tekijäksi (Tilastokeskuksen työjärjestys, TK-00-954-18).

Kotikuntalain mukaan henkilön kotikunta ja asuinpaikka merkitään väestötietojärjestelmään. Kotikunta on kunta, jossa henkilö asuu tai se, jota hän pitää kotikuntanaan asumisensa, perhesuhteidensa, toimeentulonsa tai muiden vastaavien seikkojen johdosta tai johon hänellä on em. seikkojen perusteella kiinteä yhteys (Kotikuntalaki 201/1994.) Väestötietojärjestelmässä väestö jaetaan läsnä- ja poissaoleviin. Läsnäolevia ovat kaikki maassa vakinaisesti asuvat henkilöt. He ovat joko Suomen kansalaisia tai ulkomaalaisia. Poissaolevaan väestöön siirretään Suomen kansalainen, joka muuttaessaan on ilmoittanut olevansa vähintään vuoden poissa Suomesta. Poikkeuksen muodostavat ne Suomen kansalaiset, jotka ovat diplomaatteja, kehitysyhteistyössä toimivia yms. (Kotikuntalaki 201/1994). Väestönmuutostilastoa laadittaessa on otettu huomioon vain tapahtumahetkellä läsnäolevien väestönmuutokset. Henkilön siirtyminen muualta Suomeen luetaan mukaan väestötilastoon, jos hänen muuttoilmoituksella kotipaikakseen ilmoittama asuinpaikka myöhemmin hyväksytään hänen vakinaiseksi asuinpaikakseen.

Maassamuutto

Henkilön, joka vaihtaa kotipaikkaa, on viimeistään viikon kuluttua muutosta annettava itsestään ja kanssaan muuttaneista perheenjäsenistä muuttoilmoitus, joka toimitetaan uuden asuinpaikan maistraatille. Muutto ilmoitetaan lomakkeessa joko vakituiseksi tai tilapäiseksi. Muuttoilmoituksen saatuaan maistraatti päättää, onko kyseessä tilapäinen vai vakituinen asuinpaikan muutos. Opiskelijoiden muutot opiskelupaikkakunnalle on voitu katsoa vakituisiksi muutoiksi 1.6.1994 lähtien, jolloin tuli voimaan kotikuntalaki (201/1994). Jos henkilö sijoitetaan pitkäaikaiseen säännölliseen hoitoon muun kuin kotikuntansa alueelle, niin hänen on voitu katsoa muuttavan vakituisesti vuodesta 2011 alkaen hoitamisen toimintayksikön kuntaan (1377/2010). Tiedot asunnon ja kotipaikan muutoksesta siirretään konekielisessä muodossa väestötietojärjestelmään. Uuden asuinpaikan rekisteritoimisto lähettää tiedot uudesta asuinpaikasta vanhan asuinpaikan maistraatille. (Väestötietolaki 507/1993 sekä muutos 202/1994 ; kotikuntalaki 201/1994; kotikunta-asetus 351/1994)

Alueliitosten vaikutus on otettu huomioon vuosien 1987–2016 muuton määrää koskevissa tilastoissa. Alueliitoksen jälkeen samaan kuntaan kuuluneiden muuttoliike alueen sisällä edellisenä vuonna on aina luokiteltu kunnassamuutoksi ajanjaksona 1987–2016. Kotikuntalain voimaantulo on lisännyt kuntien välisiä muuttoja noin 10 000 muutolla vuosittain 1994–2012. Tilastoperiodin 1993 muutoksen vaikutus on kuvattu kunnassamuuton käsitteen kuvauksen yhteydessä.

Maassamuuttoalttiudella tai -vilkkauksella tarkoitetaan muuttaneiden määrää lähtöalueen keskiväkiluvun 1000 henkeä kohden. Vastaavasti jonkin ikäryhmän muuttoalttius on ko. ikäryhmän muuttaneiden määrää lähtöalueen keskiväkiluvun 1000 henkeä kohden.

Kunnassamuutto

Tilastokeskus saa tiedot niistä kotipaikan muutoksista, joissa vakinainen asuinpaikka muuttuu. Tilastokeskus luokittelee asuinpaikan muutokset kunnassamuutoiksi ja kuntien välisiksi muutoiksi. Kunnassamuutto käsittää huoneistosta toiseen tapahtuvat muutot saman kunnan sisällä. Siitä erotetaan omaksi ryhmäksi

kiinteistöjen välinen kunnassamuutto. Vuoden 1986 ja sitä aikaisempien vuosien tilastoissa kunnassamuutossa olivat mukana vain kiinteistöjen väliset muutot samassa kunnassa.

Käsite kunnassamuutto piti sisällään vuoteen 1993 asti yksityisasunnosta toiseen muutot kunnan sisällä. Vuoden 1994 aineisto sisältää myös ne kunnassamuutot, jotka tapahtuvat laitosasunnosta yksityisasuntoon tai päinvastoin. Kunnassamuutoiksi on luettu kuuluvaksi vuodesta 1994 lähtien myös muutot tilanteesta “ei vakinaista asuntoa” yksityisasuntoon tai päinvastoin. Käsitemuutos on lisännyt kunnassamuuttojen määrää noin 6 prosentilla.

Vuoden 1993 aineistoa tuotettaessa tilastoperiodia myös muutettiin ajanjaksoksi 1.1.–31.12. ajanjaksosta 2.1.–1.1. väestötietojärjestelmän vastaavan muutoksen vuoksi. Siirtymävuonna tilastoperiodi jäi päivää vaille vuoden pituiseksi (vaikutus 11 000 kunnassamuuttoa ja 4 500 kuntien välistä muuttoa).

Maahan- ja maastamuutto

Maahan tulleen Suomen kansalaisen on ilmoitettava yli kolmen kuukauden oleskeluaikomuksesta maistraatille, joka päivittää tiedot väestötietojärjestelmään (laki 661/2009). Ulkomaalaisen maahantulo edellyttää, että hänellä on voimassa oleva vaadittava viisumi, oleskelulupa taikka työntekijän tai elinkeinonharjoittajan oleskelulupa, jollei hän ole EU:n tai ETA:n kansalainen tai Suomea sitovasta kansainvälisestä sopimuksesta muuta johdu (ulkomaalaislaki 301/2004). EU:n tai ETA:n kansalainen voi oleskella maassa kolme kuukautta ilman erityistä lupaa, minkä jälkeen hänen maassa oleskeluunsa tarvitsee perusteita ja maistraattiin rekisteröitymistä. Kolmansien maiden kansalaisen opiskelun, työsopimuksen tai muun oleskelun keston on oltava luvissa erityistapauksia lukuun ottamatta vähintään kaksi vuotta maahan tulon jälkeen, ennen kuin hän voi saavuttaa kotipaikkaoikeuden. EU:n tai ETA:n kansalaiselle vähintään vuoden mittaiseksi tarkoitettu oleskelu on edellytys Suomen väestöön kirjautumiseen (399/2007). Maistraatti tallentaa ulkomaan kansalaista koskevat kotipaikkatiedot väestötietojärjestelmään, jos henkilö saa Suomesta kotikuntalain (201/1994) mukaan määräytyneen kotikunnan ja siellä olevan vakinaisen asuinpaikan.

Perustellusta pyynnöstä ulkomaan kansalaisen tiedot voidaan tallentaa myös lyhyen oleskelun jälkeen, jos hänellä esim. on kotikuntalaissa tarkoitettu tilapäinen asuinpaikka Suomessa ja tallentaminen on tarpeen työskentelyyn tai vastaavaan olosuhteeseen liittyvien oikeuksien toteutumisen vuoksi (laki 661/2009). Väestömuutostilastossa henkilön siirtyminen muualta Suomeen luetaan maahanmuutoksi, vain jos väestötietojärjestelmään on tehty merkintä, että hän on saanut vakinaisen asuinpaikan Suomesta.

Maasta muuttavien on tehtävä itsestään muuttoilmoitus kuten maan sisällä muuttavienkin (lait 661/2009, 201/1994). Maasta muuttaneiksi katsotaan henkilöt, jotka muuttavat ulkomaille asumaan yhtä vuotta pitemmäksi ajaksi. Poikkeuksen muodostavat Suomen kansalaiset, jotka ovat diplomaatteja, kehitysyhteistyössä toimivia yms.

Kun henkilö muuttaa Pohjoismaasta toiseen, hänen on ilmoitettava muutostaan tulovaltion paikalliselle rekisteriviranomaiselle, joka päättää maansa rekisteröintikäytäntöjen mukaan rekisteröidäkö henkilö tulovaltiossa asuvaksi. Tulovaltion rekisteriviranomainen ilmoittaa päätöksestään kyseiselle henkilölle ja lähtövaltion rekisteriviranomaiselle. Lähtövaltion väestörekisterissä maastamuuttopäiväksi merkitään se päivä, jona henkilö on otettu tulomaan paikalliseen väestörekisteriin (kotikuntalaki 201/1994, asetus ja valtiosopimus 96/2006).

2. Tilastotutkimuksen menetelmäkuvaus

Maistraatit ylläpitävät väestötietojärjestelmää tallentamalla sinne saamansa tiedot maassa asuvan väestön keskuudessa tapahtuvista väestömuutoksista. Tietoihin voidaan lisätä tietoja maistraatissa tehdyistä päätöksistä. Evankelisluterilaisen kirkon ja ortodoksisen kirkkokunnan seurakunnat toimittavat tiedot kastamisista ja avioliiton solmimisista maistraateille. Kuoleman tapahduttua terveydenhuollon toimintayksiköt toimittavat tiedot kuolemasta väestötietojärjestelmään. Sairaalat ilmoittavat syntymistä tiedot väestötietojärjestelmään. Tuomioistuimet vievät tiedot avioerohakemuksista ja adoptioista tekemistään päätöksistä väestötietojärjestelmään. Ulkomaalaisvirasto tekee useimmat päätökset Suomen kansalaisuuden myöntämisestä (Kansalaisuuslaki 359/2003) ja vie tiedot päätöksistä väestötietojärjestelmään. Tilastokeskus saa väestötietojärjestelmästä väestömuutostiedot konekielisessä muodossa viikoittain.

Tilastokeskus odottaa tietoja tilastovuoden väestönmuutoksista seuraavan vuoden tammikuun loppuun asti. Tämän jälkeen ilmoitetut tiedot tilastovuoden ja edellisten vuosien väestönmuutoksista sisältyvät seuraavan tilastovuoden aineistoon.

Tilastokeskuksen väestörakennetilasto poistaa vuosittain pari tuhatta tietuetta lisää vuotta aikaisempaan verrattuna Digi- ja väestötietovirastolta saadusta väestön yksilötasoisesta aineistosta siksi, että näiden tietueiden henkilöistä ei ole havaittu elonmerkkejä useaan vuoteen erilaisissa rekistereissä. Viralsesti nämä henkilöt kuuluvat Suomessa vakinaisesti asuvaan väestöön. Suuresta osasta väestörakenneaineistosta poistetuista tietueista on vuosittain generoitu maastamuutto vuosina 2013–2018.

3. Tietojen oikeellisuus ja tarkkuus

Yleisesti ottaen Digi- ja väestötietoviraston väestötietojärjestelmää voidaan pitää henkilöiden suhteen erittäin kattavana. Jotta henkilö saa henkilötunnuksen on hänet kirjattava väestötietojärjestelmään. Eläminen Suomessa ilman henkilötunnusta on käytännöllisesti hyvin hankalaa. Tilapäisesti Suomessa asuvat saavat myös halutessaan henkilötunnuksen. Laillinen työssäkäynti, pankkitilin avaaminen, asioiminen viranomaisten kanssa jne. edellyttää henkilötunnusta. Maastamuuttaneista jää suhteellisen usein tiedot saamatta maastamuuton ilmoittamisen laiminlyönnin vuoksi.

Väestötietojärjestelmää on pidetty yllä henkikirjoituksen lakkauttamisen jälkeen vuodesta 1989 pelkästään väestönmuutosilmoituksin. Tietojen ilmoittamisen oikeellisuudesta kertoo väestötietojärjestelmästä tehty osoitteiden luotettavuustutkimus.

Digi- ja väestötietovirasto teettää vuosittain Tilastokeskuksella otantatutkimuksen osoitetietojen oikeellisuudesta. Noin 11 000 hengeltä tiedustellaan, onko heidän osoitteensa väestötietojärjestelmässä oikea. Vuoden 2012 tutkimuksessa vastanneista 98,9 prosentilla tieto oli oikein.

Kunnallisvaalien yhteydessä ulkomaalaisille lähetettyjen äänioikeusilmoitusten palautukset lähettäjälle väärän osoitteen vuoksi johtavat maistraateissa selvittelyihin, jotka tuovat esiin yleensä noin 1 000 henkeä, jotka ovat muuttaneet maasta ilmoitusta tekemättä ja ovat siten olleet edelleen tilastoituna väestöön. Maistraatit poistavat heidät väestötietojärjestelmän maassa asuvasta väestöstä ennen seuraavaa vuodenvaihdetta.

4. Julkaistujen tietojen ajantasaisuus ja oikea-aikaisuus

Lopulliset väestönmuutostilastot julkistetaan vuosittain huhti-toukokuussa lukuun ottamatta kuolleena syntyneitä, jotka julkistetaan syyskuussa. Aluejakona on vuodesta 1999 lähtien käytetty tilastovuotta seuraavan vuoden ensimmäisen päivän aluejakoa. Näin ollen kunnat, jotka yhdistyvät vuoden ensimmäisenä päivänä on tilastoitu yhteen jo edellisen vuoden tilastoihin. Tieto yhdistyneiden kuntien väestönmuutoksista ennen yhdistymistä on saatavilla vuodesta 2003.

Väestön ennakkotilasto julkaistaan neljännesvuosittain aina päättyneenä neljännessä seuraavan kuukauden lopulla. Kuukauden yhteenvetotiedot väestönmuutoksista ovat saatavilla ilmaiseksi aina kolme viikkoa kuukauden päättymisen jälkeen. Kunnittaisia ennakkollisia väestönmuutostietoja on saatavilla maksullisena palveluna kuukausittain.

5. Tietojen saatavuus ja läpinäkyvyys/selkeys

Väestön perustiedot on saatavilla sähköisessä muodossa kunnittain tai kuntaa suuremmilla aluejaoilla Tilastokeskuksen veloitusettomassa StatFin-tietopalvelussa internetissä osoitteessa:

<http://tilastokeskus.fi/tup/tilastotietokannat/index.html>

Väestötietoja vuosilta 1750–2000 on digitoitu pdf-muotoon Kansalliskirjaston Doria palveluun.

[Väestörakenne-julkaisuja Doriassa](#)

[Väestönmuutokset-julkaisuja Doriassa](#)

[Väestölaskenta-julkaisuja Doriassa](#)

Maksullisessa sähköisessä tietopalvelussa on saatavilla eritellympää tietoa väestöstä ja väestönmuutoksista mm. kunnan osa-alueittain. Palvelusta saa lähempiä tietoja osoitteesta:

<http://tilastokeskus.fi/tup/vaestotilastopalvelu/index.html>

6. Tilastojen vertailukelpoisuus

Vertailtavissa olevia alueellisia väestönmuutosaikasarjoja on saatavissa maksuttomasti vuodesta 1987 lähtien. Taulukoissa ilmoitetaan aina, onko tietyn vuoden aluejaotusta käytetty kaikkina vuosina. Kun aluejaotus on sama muuttotaulukoissa kaikkina vuosina, niin myös muuttokäsitemuutokset on sama kaikkina vuosina.

Väestönmuutostietoja syntyneiden, kuolleiden ja avioliiton solmineiden määristä on saatavilla vuodesta 1749 lähtien. Vuodesta 1773 lähtien on tietoja synnyttäneistä äideistä viisivuotiskäryhmittäin ja vuodesta 1936 lähtien kaikista syntyneistä lapsista äidin iän mukaan. Vuoden 1877 tilastouudistuksen myötä kuolleista alettiin kerätä tietoja 1-vuotiskäryhmittäin, joka mahdollisti tarkkojen kuolleisuus- ja elinajan taulujen laskemisen aloittamisen 1880-luvulta alkaen. Em. tilastouudistuksen ansiosta myös maassamuutosta ja avioeroista alettiin kerätä tietoja vuosittain.

Passilueteloihin perustunut siirtolaistilastointi alkoi v. 1900 ja jatkui vuoteen 1984 saakka. Vuodesta 1945 lähtien on kokonaislukumäärätietoa Suomen ja ulkomaiden välisestä muuttoliikkeestä, joka on saatu muiden maiden tilastoaineistoista. Pohjoismaiden välinen muuttoliiketilasto parani vuonna 1969, kun Pohjoismaiden väestökirjanpidossa otettiin käyttöön ns. Pohjoismainen muuttokirja. Suomesta Pohjoismaiden ulkopuolelle suuntautuneen muuttoliikkeen tilastointi parani edelleen vuodesta 1985 lähtien, jolloin maastamuuttaneille tuli ilmoitusvelvollisuus.

Veloituksettoman StatFin -tietopalvelun väestötietojen aikasarjoista osa alkaa vuodesta 1980 ja osa vuodesta 1987. Koko maan väestönmuutosten aikasarja alkaa vuodesta 1749.

7. Selkeys ja eheys/yhtenäisyys

Tilastokeskuksen muissa tilastoissa väestön pohjatietona käytetään väestötilaston aineistosta tuotettua tietoa. Näin ollen Tilastokeskuksen eri tilastot täsmäävät väestötietojen suhteen.

Tilastoissa käytetyt luokitukset löytyvät osoitteesta:

<http://tilastokeskus.fi/tk/tt/luokitukset/index.html>

Väestötieteen käsitteisiin voi perehtyä Tilastokeskuksen verkkokoulussa osoitteessa

<http://tilastokeskus.fi/tk/tp/verkkokoulu/ktk/vt/index.html>

Lisätietoja

Matti Saari 029 551 3401

Markus Rapo 029 551 3238

Juhana Nordberg 029 551 3051

Vastaava tilastojohtaja:

Jari Tarkoma

info@stat.fi

www.tilastokeskus.fi

Lähde: Muuttoliike 2019. Tilastokeskus

Asiakaspalaute: www.tilastokeskus.fi/palaute

Tietopalvelu ja viestintä, Tilastokeskus
puh. 029 551 2220
www.tilastokeskus.fi

Julkaisutilaukset, Edita Publishing Oy
puh. 020 450 05
asiakaspalvelu.publishing@edita.fi
www.editapublishing.fi

ISSN 1796-0479
= Suomen virallinen tilasto
ISSN 1797-6766 (pdf)